

ner give et tarveligt Udbytte, ligger der deri en Opfordring til at imødekomme de Egnes Ønsker, som maa bidrage til Driften af de hidtidige, hvorved der paabyrdes dem Byrder til Fordel for de andre Egne. Det ærede Medlem siger, at Holstebro—Herning—Give—Vejle-Banen er neutral i Modsætning til Viborg—Herning, men det ærede Medlem godtgør ikke, hvorledes det med Føje kan siges. Han siger, at Viborg—Herning-Banen gaar i en mager og fattig Egn, men det bevirker da ikke, at Banen er mindre neutral. Det at Viborg—Herning-Projektet kolliderer med det ærede Medlems Ønsker, er jo ikke noget absolut Bevis for, at Viborg—Herning-Banen er mindre neutral end de andre Baner. Det ærede Medlem mener, at man hellere maa plante Træer derude, end at gaa og se paa de mange tomme Jærnbanevogne, som nu skulle rulle derude paa Heden. Det forekommer mig, at det ærede Medlem der stiller sig lidt for overlegent; han kan ikke have undgaaet at lægge Mærke til den Interesse, som Viborg—Herning-Projektet har nydt og fremdeles nyder. Det ærede Medlem vil vide, at der her paa Rigsdagen har foreligget et Andragende om Undersøgelse og videre Fremme af Viborg—Herning-Banen, støttet af 82 Sogneraad, Løgstør Kommunalbestyrelse og Viborg Byraad, endvidere af Aalborg Amts Landboforening, Hjørring Amts Landboforening og Viborg Amts landøkonomiske Forening samt af Hammerum Herreds Landboforening, Han Herreds Landboforening, Hobro-Aalestrup og Omegns Landboforening og Nibe-Løgstør og Omegns Landboforening og endelig af Aalborg Amtsråd, Viborg Amtsråd og Ringkøbing Amtsråd. Naar alle de her nævnte Institutioner og kommunale Autoriteter samle sig i Ønsket om Viborg—Herning-Projektet, saa tror jeg ikke, det ærede Medlem kan affeje det Krav, som derigennem skaffer sig Udtryk, ved at sige, at man maa hellere plante Træer end at køre med tomme Jærnbanevogne. Det ærede Medlem var inde paa den samme Betragtning som den ærede Minister, at Projektet ikke foreligger tilstrækkelig undersøgt. Jeg har allerede sagt og skal gentage over for det ærede Medlem, at det har været undersøgt for 18 Aar siden, og at det er undersøgt paa ny i Aar for omtrent en Maaned siden, og at der maa foreligge Statsbaneautoriteternes Beregninger paa Grundlag af disse Undersøgelser, eftersom Ministeren i Gaar kunde oplyse, at Anlægget vilde koste 2,350,000 Kr. Det ærede Medlem kan derfor ikke komme bort fra

dette Anlæg ved at sige, at det ikke foreligger undersøgt. Det undrer mig yderligere, at det ærede Medlem vil henvise dertil, eftersom han i 1894 kastede et absolut uundersøgt og uovervejnet Projekt ind her i Tinget. Jeg tillod mig den Gang at spørge baade den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Møen (Bojsen), og det ærede Medlem sely, hvilket Formaal der skulde fyldestgøres ved Rødkærnsbro—Kellerup—Silkeborg-Banen. Jeg tillod mig at paastaa, at der ikke var 20 Medlemmer i denne Sal, der, naar de kom hjem, efter at have vedtaget denne Bane, kunde give et rationelt Svar paa dette Spørgsmaal. Og saa kommer det ærede Medlem dog og siger, at dette Projekt her, der har staaet paa Dagsordenen i omtrent 20 Aar, der er blevet undersøgt for 18 Aar siden, der er blevet undersøgt i Vinter for 1 Maaned siden, og som vi vide vil koste 2,350,000 Kr., ikke er tilstrækkeligt undersøgt, det kunne vi ikke gaa ind paa. Dette er saa meget mærkeligere, naar man ser, at det ærede Medlem her selv stiller Forslag om, at der skal anlægges en Bane fra *et Punkt* paa Statsbanen, mellem Langaa og Viborg. Hvad er det for et Punkt? Til hvilke Undersøgelser støtter dette Ændringsforslag sig? Ligger dette Punkt i Viborg eller Rindsholm eller Rødkærnsbro, ved Tange — det ærede Medlems Billetsalgssted — eller i Bjerringbro, eller i Ulstrup, eller i selve Langaa? Er det ganske ens, hvilket Punkt man tager? Bliver Bekostningen den samme? Naar det ærede Medlem bebrejder vort Forslag, at det ikke er tilstrækkelig oplyst, hvorledes kan han saa stille Forslag om at søge et Punkt mellem Viborg og Langaa, derfra lægge en Bane over Kellerup til Silkeborg? Saa skulde vi være bedre farne og vide, hvad det koster. Nej, det ærede Medlem skulde tale lidt sagte om uundersøgte Projekter. Det ærede Medlem sagde saa, at hvis vi valgte Rødkærnsbro—Kellerup—Silkeborg-Linien, vil Vejen for dem, der bo paa de lange Afstande ned mod Esbjerg — saa vidt jeg forstaa ham — forkortes paa 3 eller 1½ Mil nær, lige saa meget som ved respektive Langaa—Silkeborg- og Viborg—Herning-Banen. Jeg skal ikke komme ind paa, om disse Beregninger ere rigtige, jeg føler mig ikke forpligtet til at tro paa deres Rigtighed; derpaa lægger jeg ikke Skjul. Men ganske bortset herfra, er der Hensyn, som man ikke kan undlade at tage, og som det ærede Medlem ikke synes at ville tage. Ved Viborg—Herning-Banen kommer et